

Til lovforslag nr. L 209. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 8. april 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Folketingsmedlemmers befordringsfradrag)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af nogle mindretal stillet ændringsforslag, hvorefter henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et af udvalgets spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter samt dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse*, men vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved lovforslagets 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag og vil ved lovforslagets 2. behandling redegøre for sin stilling til de øvrige ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (SF):

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbestemt nr. 659 af 22. september 1986, som senest ændret ved lov nr. 109 af 11. marts 1987, foretages følgende ændring:

I § 9 C indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Såfremt den skattepligtige har benyttet frirejse med fly, tog, bus, færge eller bil på en del af eller hele den i § 9 C, stk. 1, omhandlede strækning frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads, kan den strækning, hvor frirejse har været benyttet, ikke indgå i opgørelsen af befordringsfradraget. Såfremt den resterende strækning derved bliver mindre end 20 km, jf. § 9 C, stk. 2, bortfalder befordringsfradraget.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.«

Af et *mindretal* (FP):

2) Det foreslåede § 9 C, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. I det omfang folkevalgte ved stat, amtskommuner og kommuner samt danske medlemmer af Europa-Parlamentet har benyttet frirejser, kan de pågældende ikke foretage fradrag for befordring vedrørende disse rejser.«

Af et *mindretal* (S):

3) I det foreslåede § 9 C, stk. 6, indsættes efter »Medlemmer af Folketinget«: », ministre og danske medlemmer af Europa-Parlamentet«.

Til § 2

Af et *mindretal* (SF):

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft og har virkning fra dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. For Folketingets medlemmer har loven dog virkning fra den 1. januar 1985.«

Af et *mindretal* (S):

5) I § 2 ændres »1987« til: »1985«.

Af et *mindretal* (FP):

6) I § 2 ændres »1987« til: »1986«.

Af et *mindretal* (RV):

7) Som nyt stk. 2 indsættes:

»Stk. 2. Begæring om nedsættelse af skatteansættelsen vedrørende befordringsfradrag kan ikke foretages for indkomstårene 1985 og 1986 af de af denne lov omfattede personer for så vidt angår deres hverv som folketingsmedlemmer. For selvangivelser vedrørende indkomståret 1986, der ikke er indgivet til ligningsmyndighederne inden denne lovs ikrafttræden, kan medlemmer af Folketinget ikke foretage fradrag for befordring i forbindelse med folketingshvervet ved opgørelse af den skattepligtige indkomst.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Mindretallet har stillet dette ændringsforslag, da SF mener, at reglerne om, at man ikke kan fratække befordringsfradrag, hvor

frirejse har været benyttet, ikke blot skal gælde Folketingets medlemmer. I øvrigt vil en vedtagelse af Socialistisk Folkepartis ændringsforslag forhindre, at Ligningsrådet som påtænkt skal i gang med en administrativt indviklet beskatning af disse frikort som frynsegode. Der henvises i øvrigt til de meget fyldige bemærkninger til L 197 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Bortfald af befordringsfradrag ved frirejser), der omfatter samme problemkompleks, og som er fremsat af Socialistisk Folkeparti i indeværende folketingsår.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indebærer, at ministre, der ikke samtidig er medlemmer af Folketinget, og danske medlemmer af Europa-Parlamentet nævnes direkte i lovteksten på lige fod med folketingsmedlemmer. I henhold til skatteministerens svar på spørgsmål 1 (optrykt som bilag), indebærer den administrative praksis, at de ikke er berettiget til befordringsfradrag. For at undgå enhver tvivl i fremtiden mener forslagsstillerne, at det er hensigtsmæssigt at medtage bestemmelsen direkte i loven.

Til nr. 4

Mindretallet foreslår, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende med virkning for alle andre end Folketingets medlemmer for at undgå, at loven får tilbagevirkende kraft for befolkningen.

Den negative forskelsbehandling af en særlig befolkningsgruppe (Folketingets medlemmer), som lovforslaget kan siges at være udtryk for, og som i mange andre sammenhænge ville give forslagsstillerne anledning til alvorlige betænkeligheder som udtryk for en krænkelse af almene lighedsgrundsætninger, gælder ikke i dette tilfælde, hvor den ulige behandling rammer lovgiverne selv i negativ retning. SF mener, det er fuldt forsvareligt, at Folketingets medlemmer vedtager regler, som behandler os selv strengere end andre, og SF er overbevist om, at det vil øge befolkningens mistillid til Folketinget som demokratisk institution, såfremt vi, der har begået en fejl i en lovgivning, blev begunstiget herved ud over enhver rimelighed. SF er derfor også overbevist om, at denne del af

lovforslaget vil få hele Folketingets tilslutning.

Endelig skal det anføres, at endnu en begrundelse for at lade loven have virkning fra 1. januar 1985 for Folketingets medlemmer er, at selv om disse i meget stor udstrækning ikke har gjort brug af deres om end moralsk tvivlsomme ret, så har de, som skatteministeren udlægger lovteksten fra 1984, ret til at kræve selvangivelserne fra 1985 og 1986 ændret med henblik på en nedsættelse af den skattepligtige indkomst for det ikke fratrukne befordringsfradrag. Heller ikke denne type sager mener forslagsstillerne vil være gavnlige for befolkningens tillid til folkestyret.

Til nr. 5

Ændringsforslaget betyder, at loven får

virkning fra indkomståret 1985. Herved bliver der sammenfald mellem de nye befordringsfradragregler og reglerne om, at folketingsmedlemmer ikke kan fratække »rejseudgifter«, jf. nærværende lovforslag.

Da loven i praksis alene berører Folketingets medlemmer vedrørende 1985 og 1986, er det ikke rimeligt at argumentere med, at loven hermed får tilbagevirkende kraft.

Vedtages lovforslaget med den af ministeren foreslåede ikrafttrædelse, indebærer det, at folketingsmedlemmer, der ikke har benyttet sig af fradragretten, kan anmode om at få ændret skatteangivelsen for 1985 og 1986. Derfor vil en forkastelse af ændringsforslaget kunne kaste et skær af uberettiget gunstig egenbehandling over folketingsmedlemmerne, som kan afføde en særdeles velbegrunnet fornyet kritik.

Hagen Hagensen (KF) Collet (KF) Stetter (KF) Fogh Rasmussen (V)

Skrumsager Skau (V) Bente Juncker (CD) Damgaard Nielsen (FP)

Kofod-Svendsen (KRF) nfm. Jytte Hilden (S) Hans Hækkerup (S) Camre (S)

Lohmann (S) Stavad (S) fmd. Tastesen (S) Ruth Olsen (SF) Thoft (SF)

Bernhard Baunsgaard (RV)

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

**Et af udvalgets spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter
samt dennes besvarelse heraf**

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes oplyse, hvorfor danske medlemmer af Europa-Parlamentet og ministre ikke er nævnt i stk. 6.

Svar:

De danske medlemmer af Europa-Parlamentet får godtgjort rejseomkostninger til møder i Europa-Parlamentet. Disse godtgørelser til dækning af udgifter under udførelse af offentlige hverv er efter Ligningsrådets beslutning den 12. februar 1980 skattefri efter

§ 5 d i statskatteloven. Der kan ikke foretages befodringsfradrag for rejser, der er dækket af § 5 d-ydelser, og jeg har derfor ikke fundet behov for at medtage Europa-Parlamentsmedlemmer i lovforslaget.

Ministre, der har tjenestebil til rådighed, starter deres tjeneste ved afhentning i hjemmet. Der er derfor ikke tale om nogen privat befodrning mellem hjem og arbejdsplads, som berettiger til befodringsfradrag efter ligningslovens § 9 C. Jeg har derfor ikke fundet behov for at medtage ministre i lovforslaget.